

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17 270 sz

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m — Kiadóhivatal: Kispeszt, Thököly-út 18.

„Veletek vagyok!”

Máté 28, 20.

Isten kegyelméből átlépjük az újesztendő küszöbét. Az idők, amelyeknek elébe nézünk és megyünk, emberi belátás szerint nem sok jóval biztatnak. Dőreség lenne részünkről, ha le akarnánk tagadni, hogy a keresztyénséget magában Európában is erős támadások érik és különböző eszmeáramlatok és emberi törekvések nyíltan vagy burkoltan ellene dolgoznak. Egy új pogányság terjed, amely Istentől nem akar tudni, hanem mindent magában a teremtett világban iparkodik megtalálni és felhasználni boldogulásáért. Egy új pogányság, amely azt hirdeti, hogy az ember önmagában bírja azokat az erőket, amelyek fennmaradásához és előbbrejutásához szükségesek s a feladat csupán ezeknek az erőknek felkutatásában, kifejlesztésében és kiaknázásában áll.

A keresztyénséggel együtt veszedelemben forog sok olyan felbecsülhetetlen érték, amelyeket a keresztyénség ajándékozott a világnak s amelyek a keresztyénséggel együtt elpusztulnának. Ezek között az értékek között nem utolsó hely illeti meg a keresztyén személyiséget és a keresztyén családot.

Aggodalmat keltő az a körülmény is, hogy a némely helyen a világi hatalommal karöltve fellépő új pogányság megbénítja mindazok aktív keresztyénségét, akiknek megélhetése teljesen a világi hatalomtól függ vagy akik előmenetelüket ettől a keresztyén ellenes világi hatalomtól várják. Mindezek az emberek már pusztá számításból is negatív álláspontot foglalnak el a keresztyénség irányában, nem vesznek részt annak munkájában és tartózkodnak attól, hogy a keresztyénség terjesztésének munkájából kivegyék részüket, mert attól tartanak, hogy ezt nem jó szemmel nézik azok, akikről karrierjük megalapozásához támogatást várnak. Ez azután erősen kihat a keresztyénség missziói munkájára.

Másfelől azonban nem szabad szem elől téveszteni, hogy bár sokan vannak, akik Krisztus Urunk ama felséges ígéretére, hogy az övéivel van minden napon, nem sokat adnak, éppen a fenyegető veszedelmek a keresztyénségben igen sok embert arra indítottak, hogy a Krisztus ügyéért bátrabban és áldozatosabban szálljanak síkra. A keresztyénség ott is, ahol eddig

aludt és tespedt, felébred álmából és munkába fog. A gyülekezetekben is tapasztalható, hogy — talán a többségben levők további vagy növekvő közönye és tunyasága mellett — alakulnak kicsiny csapatok, amelyek Isten országának munkáját nekilendüléssel végzik s imádkozásban, áldozatkészségben, magatartásban, bizonyágtételben példát mutatnak.

Az ördög rostál bennünket, de a rostán nem mindenki bizonyul könnyűnek s a Krisztus könyörög érettünk, amit észrevehetünk és tapasztalhatunk. A Krisztus velünk van és értünk van. Ma is. Gyülekezeteink élete elmélyül és gyümölcsöket terem. A lelkészek fokozott munkát végeznek. Ifjúságunk életében is igen örvendetes jelenségekre mutathatunk rá. Egy olyan nemzedék növelkedik fel, amely az egyháztól többet kap, mint a korábbi nemzedékek ifjúsága és amelytől az egyház is többet várhat, mint a régebbi nemzedékektől kapott. Szakkifejezéssel élve: a belmissziói munka fellendült és az egyház közigazgatási szervei is bekapcsolódnak az egyház lelki életébe. Az egyház szellemi értékekben és munkában is többet vár és többet kap az egyházi hivatalok és tisztségek viselőitől. Mulasztásainkat érezzük, hibáinkat ismerjük; s örvendetes az, hogy nem érjük már be a meddő kritikával s nem tartjuk azokat nagyoknak a Krisztus egyházában, akik kiválnak élesszavú kritikájukkal, hanem

többre becsüljük azokat, akik csendes munkával építik a gyülekezetet, az egyházat, az Isten országát. Nem azokra figyelünk fel, akik a repedt nádszalat törik és a pislogó gyertyabelet kioltják, hanem a lelkek ébresztgetőire, az evangélium terjesztőire. Rájöttünk, hogy az egyház gazdagsága és ereje a hívő lelkekben, a hű szolgákban van.

Mindezek a jelenségek, amelyek Isten iránt hálára készítetnek és mutatják, hogy a Szentlélek munkálkodik és a Krisztus köztünk és velünk van, egyúttal Misszióegyesületünknek és célkitűzéseinek is javára válnak. Egyesületünk és annak tagjai egyházunk belmissziói munkájából, az ébredés szolgálataiból is derekasan kivették és kiveszik részüket. Meggyőződésünk az, hogy a külmisszió és a belmisszió kölcsönhatásban állnak s egymást támogatniuk mindegyiknek jól felfogott érdekében de főként Isten országának munkája érdekében kötelességük. Meggyőződésünk, hogy az élő egyház feltétlenül misszionáló egyház, mert bizonyágtétevés nélkül, a lelkek szeretete nélkül, a lelkek megmentésére való igyekezet nélkül élő egyház nem volt soha az egyháztörténet folyamán.

Az újesztendőbe Istenbe vetett bizodalommal lépünk át. Amit tőlünk a világ elvehetne, vagy amit nekünk a világ adhatna, nem olyan kincs, amely megmarad örökéletre. A megmaradó javakat pedig nem a világ adja de el sem veheti

Isten ajándékai azok kegyelemből s aki kapja, hitben kapja. Bizodal- munk és erőnk, reménységünk és bátorságunk az, hogy a Jézus Krisztus mindennap velünk van. A Szentlélek munkálkodjék bennünk úgy, hogy mi is a Jézus Krisztussal legyünk most és mindörökké!

Kunos Jenő levele.

Kedves Testvéreim!

Gyönyörűen ragyogja be a délutáni, kissé már alkonyodó nap udvarunkat. November első fele is már a múlté és mégis olyan melegen árasztja a nap sugarait, hogy az imént kalap és felöltő nélkül olvastathattam a hazulról kapott újságokat kint az udvaron.

Aki egy pillantást vet a térképre rögtön észreveszi, hogy Kína legészakibb tájai is délebbre vannak hazánknál, s aminek következtében a nap sugarai télen is sokkal merőlegesebben esnek alá, mint odahaza minálunk. A hatalmas égitest nem válik télen láthatatlanná és és nem fosztja meg a kínaiakat áldó sugaraitól.

S a kínaiak tekintetbe is vették ezt akkor, amikor házaikat felépítették és felépítik. Ugyanis minden kínai ház elrendezése olyan, hogy az ablakok dél felé néznek. S az ablakok valóban nagyok. Egy méteres alsó falsávtól eltekintve az egész fal nem más, mint nagy ablak. Természetesen nem kettős, mint minálunk. Sőt még annyiban is elkülön- bözik a miénktől, hogy az üveg helyén farúccsal védett papír szűrő keresztül a világosságot. Ez a rácszat, valamint az összes ajtók élénk piros színükkel kel- tenek feltűnést. Hozzáértő emberek úgy magyarázzák ezt, hogy a piros az életnek a színe, ami viszont a nap kultuszá- val, tiszteletével van összefüggésbe. (Más alkalommal írtam is már arról, hogy esküvő alkalmával a násznép nagy, piros papírvirágot visel a mellén és a nászház kapufélfái mellé mindkét oldalra piros színnel mázolja ki a boldogságot jelképező kínai jelet.)

De ne gondolja ám senki, hogy az ilyen papír ablakokat az erőszakkal való beszakítás veszélye fenyegetné. Csak a legelvétettebb esetben látunk utcára néző ablakot. Ha van is az utcai oldalon ablak, akkor az csak egészen kicsiny és igen magas van. Az igazi kínai ház befele fordítja a tekintetét.

A kapu rendesen zárva van. A kis, rézből készült csilingelőt ujjai hegyével csattanja meg a látogató. Bentről a ka-

put kitaró személy mindig megkérdezi: ki zörög? S érdekes kínai szokás az, hogy bárki legyen is a bebocsátást kérő, nem a nevét mondja meg, hanem csak elnyújtva „én“ szóval tesz eleget a fel- szólításnak. A kapus a hang után kényte- len megállapítani, hogy ismeretlen, avagy jólismert személy áll odakint. Koldusok sohasem zörgetnek a kapun. Nem azért, mintha nem léteznének. Ép- pen ellenkezőleg, nagyon sok koldus van Kínában és így Pekingben is. Talán a kínai illemhez tartozik az, hogy nem mérnek a kapuhoz hozzányulni. Ehe- lyett az utcán vontatott kiabálásukkal igyekeznek magukra vonni az idős házi- asszonyok figyelmét. Legyen a koldus férfi, avagy nő, az mindig csak „lao táj- táj“-t kiáltoz. (lao annyit jelent, hogy öreg, táj-táj pedig háziasszony.) A va- kok emellett különféle zeneszerszámoka- t használnak. De nem kopognak a nagy kapun a tojást, zöldségeket áruló kereskedők és őstermelők, valamint az apró javítómunkákat elvállaló mester- emberek sem. Ezeknek is megvan a szak- májukat jellemző csengőjük, kolompjuk és sokszor az emberben szánalmat fel- keltő vontatott ordításuk. Ezekről a kia- bálásoktól hangos az utca sokszor este fél tizenegyig. Kínában még a csend- rendelet ismeretlen fogalom. Az autó végig dudálhatja éjjel is az egész utcát, pedig arra semmi szükség sincsen hi- szen nem igen kóborog kinn az utcán senki sem.

Amint belép az ember a nagy kapun, szembe találja magát egy fallal. A fal- nak többféle rendeltetése volt. Nemcsak azt tette lehetetlenné, hogy valaki be- lásson az udvarra, hanem egyúttal tá- voltartotta a rossz szellemeket. Az első udvar a szolgák rendelkezésére áll. Itt vannak a kamrák, a konyha. Az első kis udvar után a kissé jobbmódú kínai há- zában második, majd harmadik udvar következik. Ilyenkor mindig keresztül kell haladni az udvarokat részekre osztó épületen. Az udvarok annál díszesebbek, minél beljebb jutunk. Egyre több ben- nük a virág, „fa és a mesterségesen, de

művésiesen, összeállított sziklatömbök, szökőkútak. A kerthez elengedhetetlenül hozzátartoznak az éneklőmadarak. Hogy mennyire kedvelik a kínaiak a madarakat annak bizonyossága, hogy lépten-nyomon lehet látni kínai férfiakat, gyermekeket amint kalitkában vagy csak kis boton egy vagy több madarat „sétáltatnak“.

Ha a városfal őrtornyából hordozhatjuk körül tekintetünket Pekingen, akkor néhány magasbaszókő templom, vagy palota épülettől eltekintve, nem látunk mást mint fát és fát. A kínaiak sohasem kedvelték a magas épületeket. Nem is volt rá szükségük, mert egy család, legyen az akárhány generációt magába ölelő, nem igényel magának többemeletes házat. A legtöbb itteni ház nem magasabb hat méternél. Padlás alig van. Az alacsony, szürke cseréptető alatti helyet nem használták ki. S az a fedőcserép, amelyet ott látunk ezeknek a kis házaknak a tetején, 7—8. század óta ugyanolyan ivelt, hullámos és nem síma mint az európai.

A mostani ősztől kezdve jobban ismerem a kínai ház belsejét is, hiszen most magam is kínai házban lakom. Igaz ugyan, hogy nem kínaiakkal, hanem norvégekkel, de mégis belül kerültem egy kínai ház zárt kapuján. Az az egész rész, amelyben most 10 külföldi lakik, régen kizárólag egy gazdag kínai familia szolgáinak lakásául szolgált. S hogy most magam is benne élek egy öreg kínai házban, szinte önkéntelenül kinálkozott a gondolat, hogy ezekről a dolgokról is írjak egy keveset.

Azt a fentiek után mondanom sem kell, hogy a házban levő szobák világosak. De nem hidegek-e télen? Jól-lehet a nap sugarai napközben felmelegítik a levegőt, mégis estenként igen lehül a levegő. Sőt a január és a február kegyetlen hideg hónapok. Ázsia belsejéből mindenen keresztülfúvó szelek árasztják el a tengerhez közelfekvő vidékeket is.

Első tekintetre észre sem vettem, hogy ezeknek a házaknak tulajdonképpen nincs is kéményük. Csak amikor beköltöztem új szobámba, akkor vettem észre, hogy itt valami nincs rendjén. Aggodalmaimról mindennek ellenére nem sóltam senkinek. Tudtam, hogy a norvégek szeretik a meleget és kedves házigazdám majdcsak gondoskodnak fűtésről is. Mikor azután hidegebbre fordult az időjárás egy szép napon a nyelv-iskoláról hazajövet azon akadt meg a szemem, hogy a ház utcai oldalán bádog

kályhacsövek bújnak ki a falból. A ház oldalán öt-hat csövből is gomolyog a füst.

Ilyen „kéményekkel“ is a kályhák igen jól működnek. Egész napon keresztül izzik bennük a szén. Mert szénből Kínában nincs hiány. Észak-kína szénkészlete kitundó elégteleni az egész földgolyónk szükségletét évszázadokra. A nagy kalória tartalmu antracén szén sok helyen a földfelszínéig ér. Az ára az ott-honiaknak csak harmadrésze. Azt hiszem azonban, hogy ilyen kedvező körülmények között sem dúslakodik a legtöbb kínai ember a szénben. Különösen nem ilyen megpróbáltatásokkal teljes időkbelen.

Jellemző a kínai házak berendezésére, hogy ők már a nyolcadik századtól kezdve használják a széket. Nem ok nélkül említem ezt meg, mert a kínai az egyetlen ázsiai nép, amely nem a földre telepedve pihen ki magát odahaza és nem törökülésben ül asztala mellé. A fekvőhelyet azonban nem ágyakban készítik el maguknak. A belső szobában körülbelül félméter magasságúra emelkedik az éji nyugalom helyéül szolgáló és téglából készült emelvény. Erre terítik ki a napközben összegöngyölhető ágyneműt. A maguk alá és magukra terített takarókat gyapottal bélelik és így az elég melegnek bizonyul téli időben is.

A kínaiak vendégyszerető emberek. S szívesen hívnak otthonukba vendéget és szívesen mennek vendégségbe. A vendégség ceremóniáját azonban nem könnyű elsajátítani. Egyet-mást már megtanultam. Így például egy alkalommal eljött az egyik tanítónk a látogatásomra. A mindenes fiú kinyitotta a kaput és ő bejött. De a tanító megállott pár lépésre a kaputól és ott várt addig, míg kimentem. Ugyanis a kínai udvariassági szabályokkal összeférhetelen az, hogy valaki egyszerű bejelentés alapján és kopogtatás után belépjen a szobába. A vendég kezdetben minden mozdulatával kimért, szertartásszerűen viselkedik mindaddig, míg a házigazda fel nem szólítja udvariassan, hogy érezze magát otthoniasan. Különösen áll ez az asztaliszokásokra. A vendég jóllakottnak mondja magát akármilyen éhes. Természetesen merő udvariasságból. Lányok meg éppen hogy csak hozzányúlnak az ételhez. Lakodalomkor se a menyasszony, sem a vőlegény nem izleli meg a lakomára felszolgált ételeket. Sokszor a tapasztalatlan külföldi mellé foghat. Így például ha vonaton a szomszéd

nekikezd útravalója elköltésnek, a kínai udvariasság szabályainak megfelelően okvetlenül megkínálja utitársát. De ez egyáltalában nem jelenti azt, hogy azt el kell, sőt hogy el szabad fogadni. Sőt ellenkezőleg, a megkínált személynek hajtogatnia kell, hogy ő nem éhes s hogy csak az imént evett. Nemrégiben én is majdnem megjártam. A legtöbb kínai üzlet alkalmazottja az üzletben étkezik. Így történt azután, hogy az egyik üzletnek az alkalmazottját, aki engem kiszolgált és akivel jó ideig elbeszélgettem már pusztán nyelvgyakorlás okáért is, vacsorázni hívták. Az alkalmazott elengedhetetlennek tartotta, hogy meghívjon engem egyszerű vacsorájuk elköltésére. Szerencsére, más dolgom volt. Mikor azután érdeklődtem másoknál, hogy mit jelentett az a meghívás, szépen kifejtették előttem, hogy a legnagyobb udvariatlanság lett volna részemről, ha elfogadom!

A kínai közmondás azt mondja: Legyen bár az otthonodban ezer száj, mégis egy embernek kell kormányoznia. S ez a kínai otthonban így is van. A család feje tekintély, akit mindenki tisztel és akinek mindenki engedelmeskedik. Ő várja nagy tisztséggel a kedves vendéget. Ha több vendég érkezik, akkor a rangban legmagasabbat üdvözlő először és azt mutatja be először családja apránként feltűnő férfi, majd nőtagjainak. Igazi patriarhális rendszer ez. A család és otthon megőrizték nagy jelentőségüket. Nagy becsben tartják mindkettőt.

Kerékpárral, vagy gyalogszerrel járok be a nyelviskolába. Délutánonként szakokszerinti oktatásban van már részünk, míg a délelőtti órákat a mindennapi nyelvkincsünk fejlesztésére fordítjuk. Egyik-másik délutáni óra élménnyé lett számomra. Yé nevű tanítónk és egy másik gyakran kiemelik, amikor egy-egy új szó jelentését kell megadniuk a már tanultak segítségével, hogy ők nem akarnak magyarázatot tartani nekünk, hiszen mi jobban értjük az írást mint ők és hogy akkor, amikor már képesek leszünk magunkat kifejezni, ők szeretne minket hallani, mégis sokszor úgy érzem, hogy itt bizony a misszionárius jelöltet valóban tanítják még lelki szempontból is.

Sokan tapasztalták már azt, hogy ismert bibliai igék sokszor egészen új értelmet és tartalmat nyernek akkor, ha egy új nyelven olvassuk. Így került elém az egyik alkalommal kínaiul a nagy parancsolat. Szeresd az Istent teljes szivedből, teljes lelkedből, teljes el-

médből és teljes erődből. A szív, elme, erő szavak ismerősek voltak már előzőleg. „De mit is jelent a mondat negyedik főneve?” — kérdezi a tanítónk és máris kezdi a megelőzőleg tanult szókinccs segítségével — kínai szavakkal — kifejezni az új fogalom tartalmát. Megtörténik, hogy valaki életut a vízbe veti magát. Valami azonban arra készíti, hogy megragadja görcsösen és erősen a mentőkezet. Ez az életöszton, az élet utáni vágy. Amikor tehát a kínai hallja: Szeresd a te Uradat teljes szivedből, teljes „lelkedből”... akkor a parancs olyanféleképpen hangzik el előtte, hogy szeresd a Te Uradat Istenedet teljes életösztonoddal. Ahogy nem akarod eldobni magadtól életedet és ragaszkodsz ahhoz, éppen úgy ragaszkodj Istenedhez és szeresd őt. Keresd Őt és kapaszkodj bele az ő mentőkezébe, a Krisztusba.

Nem tudom, hogy érthetően fejeztem-e ki magamat, hiszen naponta négy más, idegen nyelven kell kifejeznem magamat. Csak elvéve beszélhetek magyarul és akkor is viszonylag keveset. Magam is megdöbbenne állapítom meg, hogy három éves külföldi tartózkodásom következményeképpen ennyire elhatalmasodott rajtam és gondolkozásomon az idegen nyelvek hatása. Akármilyen megerőltetés nélkül lenne is magyarul írnom, mégis nehéz lenne szavakba önteni azt az érzést, amit azon az órán átéltem. Feltolultak bennem a kérdések? Vajjon mindenkor osztatlan szívvel és nem csak félszívvél szeretem-e Istent? Óhózzá ragaszkodom-e teljes életösztonoddal? Minden én erőmmel? Nem szeret-e az én elmém valami mást, ismeretet, tudományt jobban mint Őt?

Milyen áldott alkalom lehet egy tanóra. ha azt tanító és tanuló igazán ki tudják használni. S milyen csodálatos a mi Istenünk, aki a nyelvtanulás egyhanguságát is elevenné és áldások forrásává tudja átváltoztatni.

Azóta megszámlálhatatlan sokszor eszembe ötlött a valóban nagy parancsolat. Szeresd testetől-lelkéstől, mindenesztől a te Uradat Istenedet. Akkor a felebarátot is szeretted, mint önmagadat. Legyen az magyar, kínai avagy bármely nemzet fia.

Kezdet kezdetén levő missziói munkánk azon fordul meg, hogy a kiküldők és a kiküldött minden megosztottság, kétfelésántikálás nélkül szeretjük-e az Urat!

Ezért esedezünk otthon is és idekinn is!

Minden Misszió-Barátot szeretettel köszönt és nekik áldott új esztendőt kíván

Peking, 1939. november 20-án

testvérük az Úrban

Kunos Jenő

Stewart Jakab

az európai keresztyénségről.

Stewart Jakab, a labdarugóból lett s nálunk is széles körökben ismert skót evangelista az 1939. júliusában Keswickben tartott nagy konferencián arról számolt be, hogy mit cselekszik Isten Európában. Földrésznket úgy jellemezte, hogy az ma a világ egyik legelhanyagoltabb munkamezeje az evangélikáció szempontjából tekintve.

Igaz, hogy a térképen Európa csak igen kicsiny helyet foglal el, de Krisztus nem azért halt meg, hogy négyzetkilométereket, hanem hogy drága lelkeket váltson meg.

Európának 550 millió lakosából 220 millió római katolikus, 120 millió görög-keleti, 10 millió zsidó és 6 millió mohamedán. Ezek, jóllehet javarészt műveltek és civilizáltak, de ami az üdvösség útját illeti, olyan tudatlanok, mint a pogányok. Van 20 millió lengyelajkú római katolikus, de jószerivel senki sincs, aki beszélne nekik a Megváltóról. Jugoszláviában a 80.000 mohamedánnak 80 mecsetje van. A Kaukázusban ezrével vannak tisztavérű indiai cigányok, akiknek senki sem hirdeti az evangéliumot.

Debrecen, a magyar Genf, az egyetlen jellegzetes protestáns város Közép-és Keleteurópa szívében. (Legyen szabad itt rámutatnunk például az evangélikus Békéscsabára! Szerkesztő.)

Stewart Jakab elmondta, hogy mint utazó evangélista járt Európának szinte

minden országában és rájött arra, hogy nagy átlagban minden egymillió lakosra száz hívő és minden kétmillió drága lélekre csak tizenkét munkás esik.

A szomorú a dologban az, hogy az evangélikáció mai menete mellett, Európában milliók hullanak a sötétségbe anélkül, hogy lett volna alkalmuk olvasni Isten igéjét és hallani az Isten szeretetének dicsőséges evangéliumát. Nem lenne-e azoknak, akik az evangélium hangját meghallották, kiváltságuk az, hogy elvigyék az evangéliumot azokhoz, akik sohasem hallották az Isten megváltó kegyelmének üzenetét?

Stewart evangélista beszámolt arról, hogy miképpen folyik Európában a munka. A szokásos eljárás az, hogy a nagyvárosokon kezd Isten népének kicsiny csapataival, imádkozva, hogy a Szentlélek munkálkodjék általuk. Ezrével gyülekeznek az összejöveletekre az Ige hallgatására és volt olyan nap, nem is egy, amikor tíz, tizenkétezer lélekhez szólhatott.

Az utóbbi négy esztendő leforgása alatt ötezer levelet kapott olyanoktól, akik a Krisztusban megtalálták Megváltójukat; sokan közülük korábban sohasem hallották az evangéliumot.

Stewart annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy csak egyéni Pünkösöd tudja őket alkalmassá tenni az európai földrészt evangélikázatlan millióinak evangélikálására.

A legnagyobb munka, amit végezhetnek, Európának Isten igéjével telítése.

A papok mindent elkövetnek, hogy a Biblia terjesztését megakadályozzák. De tudjuk, hogy az Isten igéje nincs bilincsekbe verve.

Ma a Bibliatársulatok és más szervezetek segítségével mintegy 30.000 evangéliumot osztanak szét Európa szívében. Az emberek éheznek az Igét. Európa várja az evangéliumot.

Titkári jelentés

a Misszióegyesület működéséről 1938. novemberétől 1939. novemberéig.

Missziói irat terjesztésünk központi vezetése Torda Gyula domonyi lelkész kezében volt. A budapesti munkát továbbra is Gáncs Aladárné nt. asszony végezte. Jelentésükből a következőket jegyezzük fel: Az elmúlt esztendőben kiadtuk Scholtz László: „Serkenj fel, aki aluszol” 222 old. könyvet, Missziói káttét, Scherer József: Gabi látogatóban, Németh Gyula A dán-hallei misszió sír-

jának üzenete c. füzeteket. Kintlevőség: 401.52 P. Vagyon (leltárral együtt): 2038.60 P. Teher 869.68 P. Összes tiszta vagyon: 1168.92 P.

Kiadóhivatal jelentése szerint az elmúlt esztendőben az összes bevétel: 2179.01 P. Összes kiadás: 2177.94 P. Maradvány egyenleg: 1.07 P. Vagyonteher kimutatás szerint: Összes vagyon: 5.96 P. Teher: 17.50 P. A Missziói Lapok

1650 példányban jelenik meg. Ebből Budapestre 231, Szarvasra 162. Nyiregyháza 95, Szopronba 82 példányban jár. Október hó 1-én 324 előfizető volt hátalékban.

A *pénztáros jelentésből* 1938 XII. hó 31-ig a következőket közöljük: Összes bevétel: 9064.21 P. Összes kiadás: 8599.79 P. Ebből tagdíj címen befolyt: 580 P. A fiókegyesületek hozzájárulása 58.37 P. Ofertóriumok: 1609.69 P. Missziói perselyekből: 436.40 P. Adományokból 514 P 10 f. Gyermekszövetség útján: 78.32 P. Bélyegekből 520.86 P. Gyermekszöv. persely: 153.07 P. Összes kiadás: 8599.79 P. A lipcei misszióknak 933.90 P. A finn misszióra 2922.90 P. — A pénztáros kimutatása szerint egy-két tételt kivéve szinte minden adomány apró fillérekből állt, amiért különösképpen hálát adunk Istennek. Az apró fillérek mögött rendszerint sok-sok imádság és szeretet rejtőzködik. Legyen ezért is hála Istennek.

Országos munkák között kell megemlíteni, hogy kérelemmel fordultunk a Nemzeti Bankhoz, hogy engedélyezzen az egyesületnek havonta valuta igénylést és kiküldetését Kinába. Kérvényünk kedvező elbírálásban részesült és engedélyt nyertünk 3 hónapig havi 1000—1000 pengő később havi 600—600 pengő konvertibilis deviza kiutalására.

A jubileumi közgyűlés határozata értelmében bejelentettük Kunos Jenőt, mint az egyesület alkalmazott lelkészét, misszionáriusát a magyarhoni ág. hitv. nyugdíjintézetnél. A nyugdíjintézet tárgyalta ügyét és felvette tagjainak sorába s érte a legkisebb fizetés utáni illetményeket állapította meg.

A missziói munka iránt az elmúlt esztendőben különös érdeklődés nyilvánult meg. Ez tette szükségessé, hogy egy újabb, lényegesen olcsóbb és kisebb vetítőgépet szerezzünk be. 90 pengőért vásároltuk a 2 gépünket és több film-diapositiveket, hogy a vidék kérését is lehetőség szerint simán teljesíthessük. A filmek használata után az egyesület néhány fillért kér és ebből fedezi a behúrást és szükségleteit.

A Misszióegyesület még nem olyan nagy hogy ne tekinthessünk rá úgy, mint egy meghitt családra. Az egyes tagok bánata az egész család bánata, egyesek öröme az egész család öröme. Együtt osztozunk a szarvasi fiókegyesületünk bánatával és veszteségével: öv. Czupra Jánosné volt alapítótág és fiókegyesületi pénztáros elhunytával, kiben buzgó és hűséges tagot veszített a fiók- és or-

szágos egyesület. Viszont Túróczy Zoltán Missziói Tanácstagunk püspökké, Turmezei Sándor és Marcsék János Tanácstagok esperessé, Szabó József győri lelkészé, Ittész Mihály püspöki másodlelkészé való kinevezésében, illetve megválasztásában őszinte örömmel osztozunk és új munkakörükre Isten áldását kérjük.

Végül említtem meg azt a munkát is, melyet külön is tárgyalni fog a közgyűlés: az alapszabály módosítást. Az új zsinati törvények missziói paragrafusa és a hazai missziói munkák és külmisziói adottságaink, melyek egy esztendő alatt előállottak, kényszerítik az egyesületet, hogy alapszabály módosítást végezzen.

Helyi munkák.

Szarvasi fiókegyesületünknek 196 tagja van. Havonta egyszer imaórárt tart melyen aktuális külmisziói kérdéseket beszélnek meg és Isten üzenetére figyelnek. Vízkereszten és áldozócsütörtökön vendégkönyvek meghívásával nagyobb külmisziói ünnepélyt rendeznek. Idén Drenyovszky János vallástanár hirdette Isten igéjét. A fiók egyesület Indiában fenntart egy bibliás asszonyt. Gyermekszövetségének 74 tagja van. Jelenleg a vasárnapi iskola keretében működik. Lányi Hermin ny. tanítónő és Szlovák Miklós vezetésével. A fiókegyesületnek külön könyvtára van. Az egyesületet az elmúlt esztendőben gyász érte: elhunyt öv. Czupra Jánosné az egyesület alapítótágja, a fiókegyesület pénztárosa

Az új pénztáros Borgulya Endréné. Adjon az Isten az ő hű szolgájának magánál békességet, a helyébe állott munkásoknak pedig szent buzgóságokat és hűséget. A fiókegyesület múltévi bevételé 766 P. Kiadása 708.12 P volt.

Székesfehérvári egyesületünkben semi változás nem történt. Heti összejöveteleit csütörtökönként tartja, melyen két ízben megjelent dr. Hilscher Zoltán tanár és buzdító szavakkal bátorította a kis, 28 tagot számláló fiókegyesületünket. Évi bevételé 233.19 P. (Christananda missziójára 172.60 P-t adakoztak.) E kis fiókegyesületnek élete mellett nem lehetünk el szótlanul. 28 tagja van és mégis 200 pengőn felüli az adományösszege. Ez arról beszél, amit ők maguk is éreznek, hogy van ott lélek és van felelősségérzet is csak irányítás és mélyebb kapcsolatot kell teremtenünk egymással hogy e sokat ígérő kis fiókegyesületünk meg ne szűnjön, sőt ellenkezőleg erősödjön és felvirágozzék.

Nyiregyházán minden hónap utolsó utolsó vasárnapján jött össze a fiókegyesület. Összejövetelünk programja van. Az összejövetel után imaóra van. Július hónapban a Halmos bokorban külmisziói konferenciát tartottak. Bevétele: perselyekből 212.78 P, adományokból 27.80 P, tagdíjakból 196.50. Összesen 437.— P. Összes kiadásuk: 121.40 P. Ebben benne van a 65 tag ingyen lap utáni befizetési díja. Az évi jövedelem 25%-át tőkésítették, 25%-át a központi pénztárba befizették. Az egyesület március 4-én tartott közgyűlése egyhangú felkérésével Kunos Jenő missziójára 240 P-t adományozott.

A *csanád-csongrádi* esperesség központilag irányítja és kezeli a misszió ügyét. Az esperes évi jelentéséből kitűnik, hogy gondoskodott arról, hogy minden gyülekezetben tartassék legalább egy külmisziói ünnepély. Minden gyülekezetben több persely van. Szorgalmasan igénybe veszik az egyesület vetítógépét. Az esperesség évi bevétele 304.14 P. A gyermekszövetség összes bevétele: 87.62 P.

*Budapest*en az Üllői-uti imateremben minden hónap második keddjén jubileumi sorozatban a finnek kínai missziójáról tartunk előadást és írásmagyarázatot. Nép, mely nagy örökséget kapott címmel Zászkaliczky Pál; Kína vallásairól Detre László; A keresztyén Kinában címmel Szenczy Gábor; A mi korunk missziói munkája Kinában címen Dedinszky Gyula, Kunst Irénről Rimár Jenő; Hunan földrajza címen Garam Lajos. A kínai orvosi misszióról vetített képes előadást tartott Horusiczky Henrikné. Írásmagyarázatokat tartottak: Kemény Péter, Jávor Pál, Galát György, Benczur László, Várady Lajos, Benkő István, Foltin Brúnó, dr. Halász Kálmán, Kunos Jenő, Parragh Lajos, Urbán Ernő lelkészek. A jubileumi konferencián: Vargha Sándor, Szántó Róbert, Király Lajos, dr. Molnár Gyula, Németh Károly és Danhauser László tartottak előadást.

Hűséges és állandó munkáról számol be Győr, Lébény és Szekszárd külmisziói csoportja.

Tervek. Feladatok.

1. Amikor az egyesületnek jövődjére felé tekintek, nem nehéz a legsürgősebb munkát észrevenni. Nem nehéz különösen most, amikor az Isten misszionáriusai ajándékozott meg. Az ő személyével függ össze minden megmozdulásunk, órá és az ő munkájára nézve kell min-

den hazai munkának is igazodni. Ennek a hazai munkának kettős irányúnak kell lenni. Egy felől minél határozottabb evangelizáció, másszóval határozott és céltudatos igehirdetés, ébresztés, lelki munka kell a más felől a felébredett lelkek gondozása és munkába állítása a misszió területén, közelebből a külmiszió irányába. Hogy ez a munka az egyesület érdekébe is történjen, ahhoz nem elégedhetünk meg az egyetlen vitéz Sréter Ferenc evangelizációs munkájával, hanem a misszióegyesületnek olyan utazó titkárt kell keresni, ki mind a két ajándékkal rendelkezik. Tehát embert kell keresni a Misszióegyesületnek. Én hiszem, hogy ez a munka anyagilag is felfokozza a pénztár bevételét, ami nemcsak most, hanem főleg akkor aktuális, amikor Kunos Jenő mellé felesége is elindul.

2. A lelki háttér kialakításánál szükségesnek látom, hogy összekapcsoljuk közös munkára a fiókegyesületeket és a szétszórta, sokszor egészen alkalmilag működő külmisziói biblia köröket. Ennek a megvalósítását két féle képpen képzelem el: egyrészt a személyes látogatással (ami szintén az utazó titkár egyik feladata) másrészt Kunos Jenő egyes leveleinek sokszorosítása és megküldése által.

3. A Misszióegyesület munkáját ki kell terjeszteni a visszacsatolt felvidékre is. Úgy az egyes tagok gyűjtésével, mint a meglévő bibliakörök programjába való bekapcsolással. Oda kéne hatni, hogy minden bibliakör havonta legalább egyszer foglalkozzék külmiszióval, melyhez körlevelet nekünk kell nyújtani.

4. Tovább folytatni kell itthon is a tagok gyűjtését. Nem állhatunk meg a 500-as számnál, mert ez kicsiny teherhordozó felület. Éppen emiatt módosítottuk a pártoló tagság szerepét. A legcsekélyebb megajánlással is lehet pártoló tag, csak megajánlását rendszeresen küldje és élő tagja legyen az egyesületnek.

5. Kunos Jenővel szemben még nagyobb felelősséget kell éreznünk. Nem elég egy misszionáriust elindítani és leveleit élvezettel olvasni, hanem mindent meg kell tenni, hogy tudja, érezze, hogy érte imádkoznak, ezért nekünk is kell leveleket írni.

„Atyámiai imádkozatok érettünk“... ez az ő kérése is. Ha a nagy apostolnak szüksége volt a gyülekezetek imádságára mennyivel inkább szükségünk van nekünk. Több imádságot! Ez a ma-

gyar misszió nagy szüksége. Csendes kamrákban, szöszekeken, gyülekezetekben, bibliaórákon és imaórákon forró szeretettel Isten elé boruló lelkek imádságaira várakozik a munka, hogy gyümölcsözőt teremjen. Imádságot kérünk tőletek, hálaadást, dicséretet, hogy Isten hű aki elhívott, mert ő meg is cselekedte... Imádságot; könyörgést, hogy

akik a munkában állnak hűségesek legyenek. Imádságot, hogy minden kezemunkája legyen mi csak törekeny eszközei. „Mert annak növekedni kell nekünk pedig alászállni.“ Azért hát egy esztendő számadásánál, a múlt és jövőző találkozásánál „Atyámfiak imádkozzatok érettünk!

Danhauser László.

A német missziók helyzete.

A „Német Evangélikus Missziógyűlés“ december 12-ikén ülésezett Lipcsében. Az ülésen kerekaszámban 60 munkamezőről hangzottak el rövid jelentések. A jelentések szerint a német misszionáriusok még szépszámban dolgoznak, a misszionáriusnők csak kevés esetben vannak gátolva a munkában, a fiatal gyülekezetek majdnem mindenhol megállják a helyüket és fokozott erőfeszítéssel iparkodnak urai maradni a helyzetnek. Ilyenformán — dacára a magátólértődőleg bekövetkezett munkakorlátozásoknak — remélhető, hogy a német evangélikus missziói munka egészében véve a háború idején is végezheti áldásos munkáját a pogányok és a pogánykezeseknek között.

Indiában már a háborút közvetlenül megelőző néhány hónapban növekvő nehézségek voltak észlelhetők, amelyek következtében néhány misszionáriust idő előtt haza kellett szólitani. Már az angol hadüzenet napján minden férfi misszionáriust fogságba vetettek. Rövid madrai tartózkodás után a Bombaytól keletre fekvő ahmednagari internálótáborba szállították őket, ahol most a bázeji, breklumi és a Gossner-féle missziók misszionáriusaival együtt egy misszióbarakkban laknak. Saját konyhájuk van és hozzátartozóikkal rendszeres levelezést folytatnak. — A misszióálmásokon a munka korlátozott terjedelemben folyik. Valamennyi misszionáriusnő munkában áll, s azonkívül Knutson misszionárius mint Észtország németajkú polgára szabadlábban van. Most Shialyban az ottani nagy iskolai munkát vezeti. Végül a misszionáriusok feleségei valamennyien szabadlábban vannak, azonban részint néhány nagyobb misszióházban együtttartózkodnak. — D. Ihmels misszióigazgató szeptember végén Lundban tárgyalásokat folytatott a svéd egyházi misszióval. A tárgyalás eredmé-

nye: a svédek, egyelőre félévre, pénzt bocsátottak a szabadlábban levő németek rendelkezésére; továbbá egy svéd misszionáriust a Lipcsei Misszió tiruvalluri állomására osztottak be; végül megállapodtak Lipcsével, hogy az északi munkamezőt az u. n. „Egyesült Tanács“-nak (Joint Council) adják át, amely békeidőben a Lipcsei, a Svéd misszió és a tamil evang.-luth. egyházból tevődik össze. Az északi munkamezőn tehát a Lipcsei Misszió érdekeltségét egy felében svéd, felében indiai testület vette át.

Keletafrikából a német külügyi hivatal újtán kapott Lipcse jelentést Rother esperestől, amely szerint a lipcsei misszionáriusok jó fele a mozgásszabadság korlátozása mellett munkában maradhatott. Rother esperes minden gyülekezetet meglátogathatott. A misszionáriusok másik fele a dar-es-salami internálótáborban van. A misszionáriusok feleségei és a misszionáriusnők kivétel nélkül szabadlábban vannak. — Blumer misszionárius azt írja, hogy a bennszülött keresztyének hűségesen gondoskodnak a misszionáriusok testi jólétéről: naponként visznek nekik tojást, baromfit, zöldséget. A gyülekezetek állapota általában kielégítő. — A makumirai ültetvényt a háború elején lefoglalták, de később visszaadták. Ez az ültetvény nagyon fontos a keletafrikai misszió fenntartásához; mindkét munkását internálták az angolok, jelenleg Krüger diakónus igazgatja. — Kevésbé örömdetes az a másik intézkedés, amellyel az angolok a marangui iskolaállomás állomásgéelyeit beszüntették. Ez az intézkedés azt a munkát erősen veszélyezteti. — Minden jelentkező nehézségben a Lipcsei Misszió lényeges segítséget remél az amerikai lutheránusoktól, akik a Keletafrikai Misszióegyházi Szövetségben együtt vannak a Lipcsei Misszióval. — A dzsagga-egyházra nagy áldást jelent a

D. Dr. Gutmann által lefordított Ujszövetség, amelyet a Szász Biblia-társulat fennállásának mostani 125. évfordulója alkalmából odaajándékozott a Lipcsei Misszióknak.

Lipcsében 1940. husvétján kezdődik meg a misszionáriusképző szeminárium új tanfolyama, amelyen a kezdők kurzusára olyanokat vesznek fel, akik életüknek legalább 17-ik évét betöltötték.

Missziói imaóra.

1940. évi jelmodatunk: „Nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben”. I. Kor. 4, 20. — Egyesületünk tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, most: január 9-ikén, missziói csendes órát tartanak.

Januári imaóránkon elmélkedjünk *Isten országáról*. Elmélkedésünk alapja legyen a Miatyánk második kérése: „Jöj-jön el a te országod!” Máté 6, 10.

Elmélkedésünk vezérfonalát Luther Nagy Kátéjából vesszük:

„Itt első sorban azt kérjük, hogy mindaz, amit Krisztus szerzett, hathatósá váljék nálunk s az ő neve magasztaltassék az Isten szent igéje és kereszttyén életünk által... hogy mind nálunk, akik azt elfogadtuk, mind más embereknél is terjedjen és hódítson, hogy uralkodjék az evangélium az egész világon hatalmasan, hogy sokan jöjjenek a kegyelem országába s legyenek részesek a megváltásnak, egybegyűjtetvén a Szentlélek által... Kérjük, hogy jöjjön el mindazokhoz, akik még nincsenek benne s azt is hogy hozzánk, akik már elnyertük, szintén jöjjön el naponkénti növekedéssel és a jövőben: az örök élet teljességével. Annyi ez, mintha azt mondanánk: Mi Atyánk, add... hogy az evangélium tisztán és igazán hirdettessék az

egész világon! Azután add, hogy mi az Ige hittel fogadjuk s az munkálkodjék és éljen mibennünk... Semmit sem követel tőlünk határozottabban az Isten annál, hogy sok és nagy dolgot kérjünk tőle. Ellenben haragszik, ha nem teljes bizalommal kérünk és követelünk... Szedjük azért magunkba erőt, bátorságot, hogy mindig ezt helyezzük kérésünk elejére. Természetesen bőséggel megkapjuk majd azután a többi is, miként Krisztus tanítja: Keressétek először Isten országát s ezek mind megadatnak néktek.“

Ugyancsak Luther írja a Miatyánk Német Értelmezésében: „Ezt mindenkinek imádkoznia kell; ebből következik, hogy az Isten országa irányában mindenkinek van kötelezettsége.“ Továbbá: „Istennek vagy Isten országának igazsága az, hogyha többé nincs bennünk bűn, hanem minden tagunk, erőnk és tehetségünk Istennek van aláajavetve és neki szolgál.“

Ima: Mindenható Isten! Add belénk Szentlekedet, hogy az minket minden bűnből kitisztítva ujjászüljön, megszenteljen, országodba bevigyen és annak munkásává avasson. A Jézus Krisztusért, a mi Urunkért, aki Veled és a Szentlélekkel együtt él és uralkodik. **Amen.**

H I R E K.

Joób Olivért, Miszióegyesületünk tancsstagját december 26-án iktatta be a nyíregyházi egyházközség lelkészi hivatalába Túrmezei Sándor, a tiszavidéki egyházmege alesperese, Miszióegyesületi tanácsstag. Az új lelkész munkájára a Missziói Lapok, Isten bőséges kegyelmét és áldását kéri.

Danhauser Lászlónál, Egyesületünk titkárnál (Bpest, VI. Bajza-u. 45. sz.), gyermekek közt szétosztásra kisméretű (68×98 mm) külmisziói tárgyú képek kaphatók. Puha papíron 3 fill., kemény papíron 4 fill. darabja. Tömeges rendelésnél kedvezmény.

Budapesti imaóra. A decemberi imaórák Glatz József tartott vetített képes előadást a misszió technikájáról. Lehel László segédlelkész János 3, 30 alapján tartott írásmagyarozatot.

A finnek. Az egyházkerületek püspökei felhívták a lelkészeket, hogy karácsony napjaiban tartsanak finn ünnepélyt offertóriummal a finn Vöröskereszt javára. Bizonyára minden evangélikus keresztyén örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy adományával támogatja a finn hittestvéreket élet-halál harcukban. Az értük való könyörgés nincs alkalomhoz kötve! Isten tege erős-

sé a finneket hitükben és bizodalomban! Az evangélikus világszolidaritást ezekben a nehéz, utolsó időkben különös gonddal és szeretettel kell ápolnunk. Reméljük, hogy Misszióegyesületünk minden tagja jókedvvel adakozott a finn offertóriumra. — Ezzel kapcsolatban szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy milyen fokozott jelentőséggel bír *Kunos Jenő* testvérünk anyagi támogatása. *Kívánatos és szükséges, hogy az engedélyezett mértékben és keretek között Kunos Jenőnek teljesen megadjuk az anyagi eszközöket. Kérjük tehát szeretettel és sürgősen az adományokat, mert nem tudhatjuk, mikor zárul be az ajtó.* Kunos Jenő segítségével a finnek terhen könnyítünk.

Az evangéliumi Világszövetség 1940. január 7-től 14-ig tartja meg az Egyetemes Imahetet. A misszió a január 11.-i, csütörtöki, együttes imádságnak a tárgya. Ennek címe: „A misszió, a megdicsőült Krisztus és a növekvő egyház.” Szentírási helyek: Dániel 7, 9—14; Ap. Cselekedetei 1, 1—11; Máté 28, 16—20. Az együttes imádság tárgya részletesebben: 1) Adjunk hálát, hogy Jézus Krisztus a mi Megváltónk dicsőségben feltámadott és mennybement; az apostolokért, prófétákért, evangelistákért, pásztorokért és tanítókért, akik küldetést nyertek a világba minden korokban; hogy az evangélium terjed és az egyház növekszik a mi korunkban is. 2. Valljuk meg, hogy sokszor elfelejtjük, hogy Jézus Krisztus egyszersmindenkorra győzelmet aratott a világ felett; hogy restek voltunk ahhoz, hogy kivegyük a

magunk részét az evangéliumnak világszerte való elterjesztésében; hogy életünk és beszédünk nem tanuskodott hatásosan a Jézus Krisztus igazsága mellett. 3. Könyörödjünk, hogy az Úr áldja meg az ő misszionárius szolgálát és koronázza meg sikerrel általuk végzett munkáját; hogy gyújtsa fel mindnyájunk szívében a szeretet tüzét Krisztus iránt és felebarátaink iránt és hogy ez a tűz emésze meg a mi bűnös indulatainkat és tegyen bennünket az Úr tanubizonyosságává; hogy a keresztyénnek nevezett nemzetek életében úgy érvényesüljön az evangélium ereje, hogy ezek a nemzetek útmutatók legyenek más nemzetek számára is Krisztus, az életnek Ura felé. — Ahol az Egyetemes Imahét nem volna megtartható, még ott is ajánljuk, hogy a január 11.-i imaórát a fentiekben közölték alapján tartsák meg egyesületünk tagjai.

A kiadóhivatal tisztelettel kéri azokat az előfizetőket, akik értesítést kaptak hátralékaikról és még nem rendezték tartozásukat, szíveskedjenek a januári számban mellékelt befizetési lapon a f. évi előfizetéssel együtt a hátralékot is elküldeni. A nem fizetők miatt hiánnyal kell zárunk az 1939. évi számadásainkat. Kérünk tehát minden előfizetőt, hogy időben és pontosan teljesítse fizetési köteleességét.

Mindenkinek áldott új évet kíván a kiadóhivatal.

A kiadóhivatal útján a Népfőiskolára befolyt adomány: Beyer Pál Ágfalva 5 pengő.

Kimutatás

a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület Pénztárába 1939. november 23-tól december 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak. 1938—39-re: Karner Friyes Kőszeg 2 (2), Bőjtös László Vadosfa 6 P.

1939-re: Budapestről: Dr. Rásó Lajos 3 (1), di Gléria Antal 3 (1), D. Dr. Raffay Sándor 3 (1), Magócs Károly 3 (1), di Gléria Jánosné 3, Sopronból: Dr. Prőhle Károly 3 (1), Hanzmann Károly 3 (1), Lomniczy Géza 3 (1), Dreyovszky János Kispeszt 3, Zalagalsai egyház 3 (1), Gerencsér Zsigmond Móríchida 3 (1), Tóth Aladár Nemeshany 1 (1), Dr. Tóth Miklósné Alsógöd 1, Balázs Béla Alsóság 3 (1), Molnár Gyula Bakonyszom-

bathely 3 (1), vitéz Berkényi Ede Ecseny 2 (1), Moravcsik Sándor Diósgyőr 1 (1), Mezőssy Sámuel Edelény 1 (1), Ágfalvai egyház 3 (1), Dr. Csengődy Lajos Salgótarján 1 (1), Baráth Károly Rimaszombat 3 (1), Horváth Lajos Gyékényes 3 (1), Botzó Gyuláné Súr 1 (1), Emődy Elemér Kecskemét 1, Dr. Zimmermann Lajos Rajka 3 (1), Kőrösy Józsefné Ráckeve 1 (1), Szczy Gábor Nagytarcsa 3 (3), özv. Kertész Lajosné Várpalota 2, Weltler Ödön Rajka 3 (1), Fuchs János Egyházaskozár 3 (1), Németh János Celldömölk 1 (1) P.

1939—40-re: Virág Ferencné Orosháza 2 (2), Reiter Miklósné Budapest 2 (2) P.

1940-re: Kriska Irén Budapest 3 (1), Kiss Mária Budapest 3 (1), Kunos Endre Győr 3 (1) P.

Offertórium: Ósagárd 1, Üllői-u. külmisziói óra 5, Gödöllő 2 P.

Adományok. Győrből: Nádorvárosi özevgy 5, Kovács Ferencné 2, Lébényből: Baranyai Mária 3, „Erzsike“ 1, Sinkovitz Jánosné Kiskőrös 1 P.

Perselygyűjtés. Ósagárdi egyház 3, 242. sz. persely Sopron 1.12, Evang. nőbibliaórák Pápa 5.44, Braschkó Ferencné Budapest 2.53 P.

Gyermekszövetség gyűjtése. Nyiregyháza Rákóczi-út 3, Kriska Irén tanítványa Budapest 1.41, Bala 1.77, Budapest-Angyalföldi vasárnapi iskolások perselygyűjtése 8.30 P.

Bélyegért: Kriska Irén tanítványa

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1939. december 22-én.

Csekkszám: 16.188.

Budapest 18, Ósagárd 4.58, Baja 2.40, Kölce 2.40, Alsóság 5.50 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Zarándi Attila 4, Jung Pálné 2, Kazány Vilmosné 2, Végh Emilia 2, Reiter Miklósné 1, Ostya Ferenc 100, Lányi Béla 1.50, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3, Makovinyi Pál Bér 1, Nyiregyházi fiókegylet 70, „Atom“ Mezőnagymihály 4, Imaközösségi tag Orosháza 12, Győri missziói óra 1.50, özv. Tóth Józsefné Győr 5, Székesfehérvári fiókegylet 100, Weltler Ödön Rajka 1, Bánszállási vasárnapi iskolások Kovács Ilona útján 3.50 P.

Indiai bibliásasszony eltartására: Szarvasi fiókegylet 82.02 P.

Árva javára: Zarándi Attila Budapest 2 P.

Egyetemes egyház segélye: 300 P.

Használt bélyegek értékesítéséből: 6.33 P.

Rimár Jenő pénztáros

XIV, Gizella-út 28.
Telefon: 4-97-189.

Az Evangélikus Misszióegyesület iratterjesztésénél kapható könyvek:

A misszió tudományának vázlat. Dr. b. Podmaniczky Pál	2.— P	Tan-csongi kuli. (Missziói jelenet. — Előadási joggal 4 darab 2 P)	— — — — —50 „
Az edinburgi világmisziói konferencia	— — — — —06 „	Missziói elhívás	— — — — —1.— „
Hebich Sámuel	— — — — —50 „	Miért van szükség pogánymiszióra?	— — — — —50 „
Hudson Taylor	— — — — —40 „	Ez is India? Biberauer Richardtól	— — — — —4.— „
Tokicsi Isii	— — — — —1.80 „	Serkenj fel aki aluszol. Gáncs Aladár élete és munkái	— — — — —3.— „
Kanamori Pál önéletrajza	— — — — —1.— „	A Szentlélek tábora. Scholz László beszédei	— — — — —3.— „
A misszió és tanító	— — — — —12 „	Hálaadás kelyhe. Scholz László beszédei	— — — — —3.— „
Korunk és a misszió. Túróczy Zoltántól	— — — — —16 „	Szentlélek munkája a családban. (Walf Lajos.)	— — — — —10 „
Kunszt Irén önéletrajz töredék	— — — — —20 „	Várakozástól a megjelenésig. (Bakay Péter)	— — — — —10 „
Kunszt Irén emlékkönyv. Kötve 3.50 P, füzve	— — — — —2.50 „	Missziói lev. lap	— — — — —04 „
Parasztpróféta. (A finn ébredésről.)	— — — — —7.— „	Gáncs Aladár lev. lap fénykép	— — — — —10 „
Északi fény. (Képek a lapp ébredés történetéből.)	— — — — —1.50 „	Blätter der norwegischen Mission. (Johnson Gisle)	— — — — —30 „
Külmisziói jub. évkönyv	— — — — —1.— „	Luther Nagy Káté	— — — — —1.20 „
Külmisziói kézikönyv	— — — — —1.50 „	Mit tanulhatunk Barth Károlytól. (Gáncs A.)	— — — — —20 „
Missziói Káté	— — — — —20 „	Ébredj! 1—10. szám	— — — — —02 „
Dán hallei misszió sírjának üzenete	— — — — —20 „	Az iratterjesztést vezető özv. Gáncs Aladárné, Budapest VIII., Balassa-u. 9. és Torda Gyula lelkész Domony, Pest m.	
Gabi látogatóban. (Missziói jelenet.)	— — — — —20 „		
Nagyapa pénze. (Missziói jelenet.)	— — — — —10 „		